

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ข้อมูลที่ได้จากการพัฒนาและทดลองใช้แผนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ภาษาไทย เป็นแกน สำหรับนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ 7 อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ สามารถนำมาวิเคราะห์และแสดงผลตามลำดับ ดังนี้

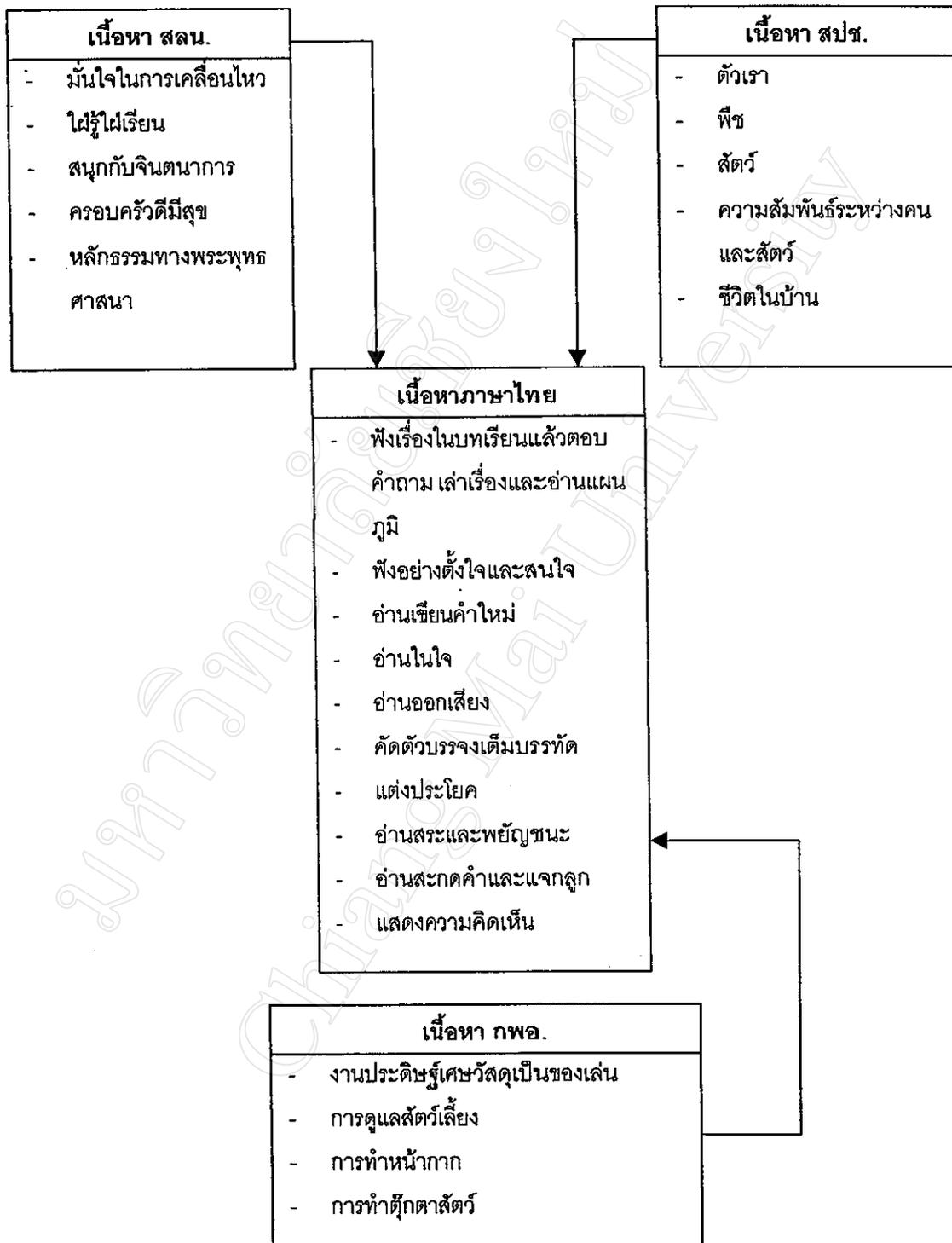
1. แผนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ภาษาไทยเป็นแกน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แบบการสอนแบบบูรณาการ
3. ปัญหาในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

1. แผนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาไทยเป็นแกน

แผนการสอนแบบบูรณาการที่พัฒนาขึ้น 5 หน่วย ได้แก่

แผนการสอนหน่วยที่ 1 เรื่อง ตามาหาอา	ใช้เวลาเรียน	60 คาบ
แผนการสอนหน่วยที่ 2 เรื่อง ดูปูนา	ใช้เวลาเรียน	60 คาบ
แผนการสอนหน่วยที่ 3 เรื่อง ลูกหมาของแก้ว	ใช้เวลาเรียน	60 คาบ
แผนการสอนหน่วยที่ 4 เรื่อง เจ้าโตมาไวไว	ใช้เวลาเรียน	60 คาบ
แผนการสอนหน่วยที่ 5 เรื่อง แก้วรักเจ้าเต็ม	ใช้เวลาเรียน	60 คาบ

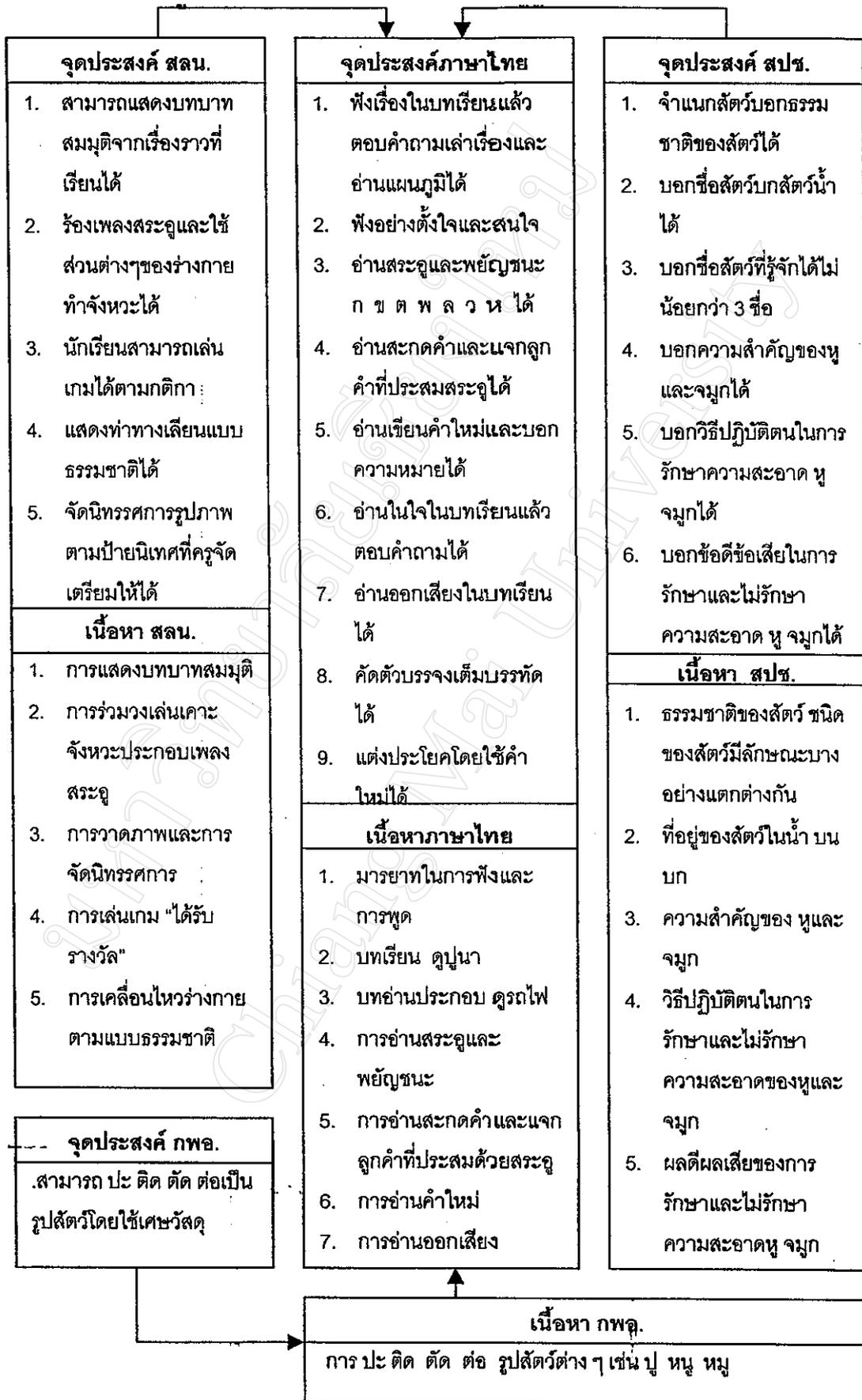
แต่ละหน่วยมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาสาระจาก 4 กลุ่มประสบการณ์ ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มทักษะภาษาไทย กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ ความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระจากทุกกลุ่มประสบการณ์ สรุปเป็นภาพรวมได้ดังแผนภูมิ 2 และความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระต่าง ๆ ในแต่ละหน่วยการสอน ปรากฏดังแผนภูมิ 3-7

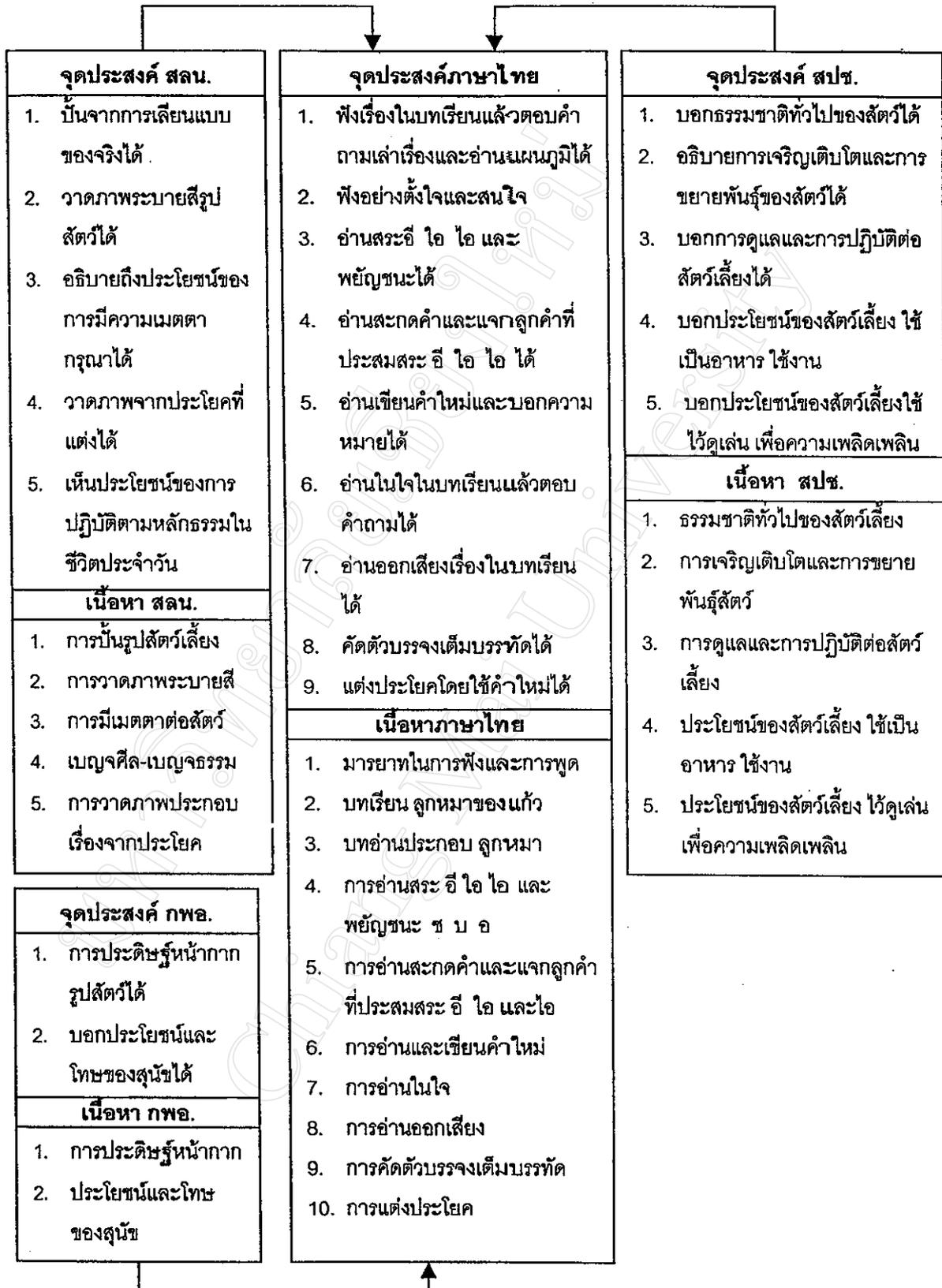
แผนภูมิ 2 แสดงความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระในภาพรวมของหน่วยการเรียนรู้การสอนแบบบูรณาการที่ใช้ภาษาไทยเป็นแกน

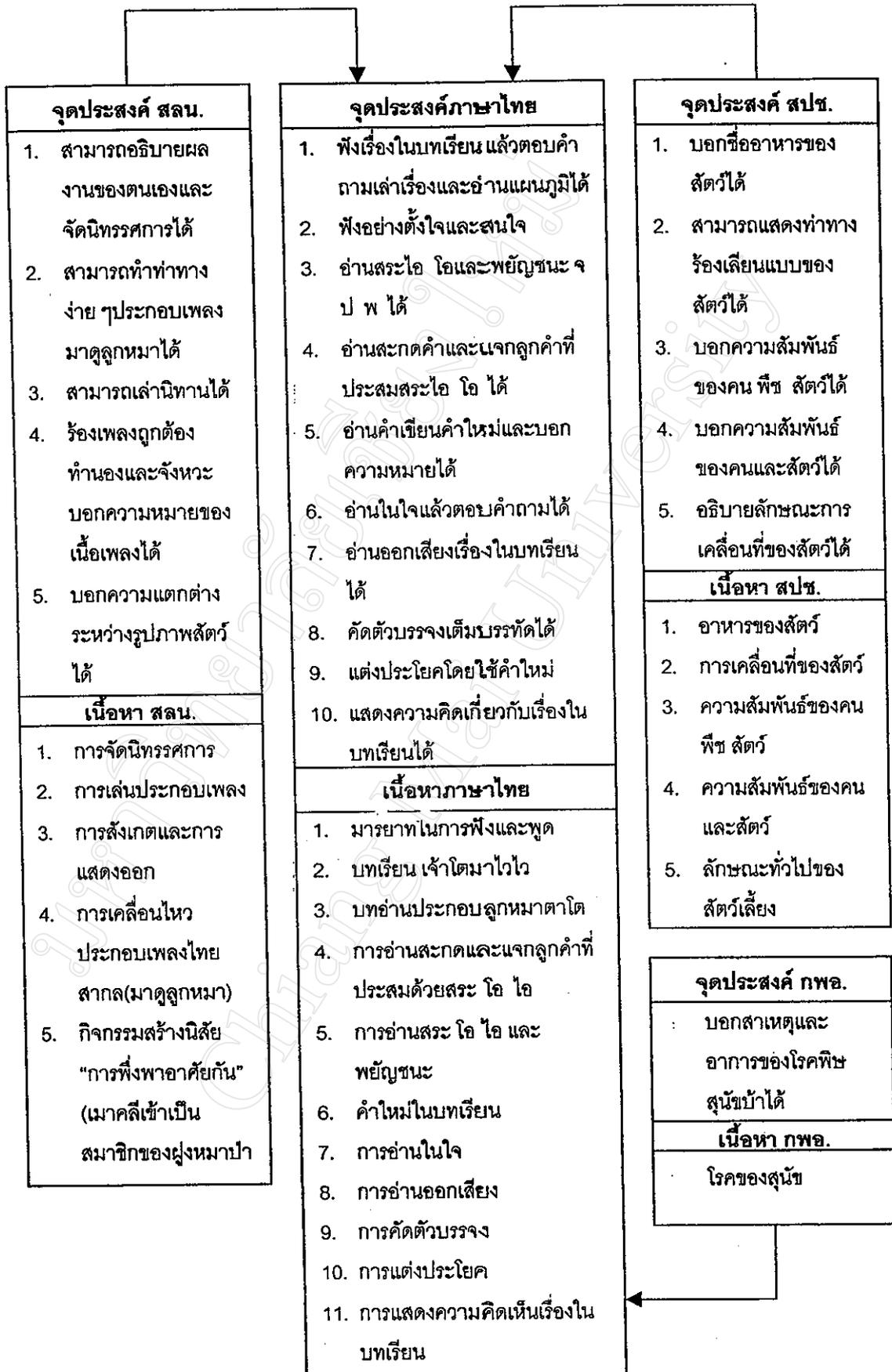
แผนภูมิ 3 แสดงความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระในแผนการสอนหน่วยที่ 1 เรื่อง ตามาหาอา

แผนภูมิ 4 แสดงความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระในแผนการสอนหน่วยที่ 2 เรื่อง ดูปูนา

แผนภูมิ 5 แสดงความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระในแผนการสอนหน่วยที่ 3 เรื่อง ลูกหมาของแก้ว

แผนภูมิ 6 แสดงความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระในแผนการสอนหน่วยที่ 4 เรื่อง เจ้าโตมาไวไว

แผนภูมิ 7 แสดงความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระในแผนการสอนหน่วยที่ 5 เรื่อง แก้วรักเจ้าแค้น

การกระจายเนื้อหาสาระของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ไปไว้ในหน่วยการเรียนรู้การสอน
ทั้ง 5 หน่วยปรากฏดังตาราง 1 - 5

ตาราง 1 การบูรณาการเนื้อหาสาระกลุ่มทักษะภาษาไทย ในแผนการสอน 5 หน่วย

จุดประสงค์กลุ่มทักษะภาษาไทย	จัดให้เรียนในหน่วยที่				
	1	2	3	4	5
1. อ่านสระอาและพยัญชนะ ต ถ ฟ ม ร ได้	/				
2. อ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่ประสมด้วยสระอาได้	/				
3. อ่านสระอูและพยัญชนะ ก ข ต พ ล ว ห ได้		/			
4. อ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่ประสมด้วยสระอูได้		/			
5. อ่านสระ อี ไอ และพยัญชนะ ช บ อ ได้			/		
6. อ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่ประสมด้วยสระอี ไอ ได้			/		
7. อ่านสระ โอ โอ และพยัญชนะ จ ป พ ได้				/	
8. อ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่ประสมสระ โอ โอ ได้				/	
9. อ่านและเขียนแผนภูมิเรื่องที่นักเรียนเล่าจากการฟังได้					/
10. อ่านสระอู อ่า และพยัญชนะ ส ได้					/
11. อ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่ประสมด้วยสระอู อ่า ได้					/
12. ฟังเรื่องในบทเรียนแล้วตอบคำถามเล่าเรื่องและอ่านแผนภูมิได้	/	/	/	/	/
13. ฟังอย่างตั้งใจและสนใจ	/	/	/	/	/
14. อ่านเขียนคำใหม่และบอกความหมายได้	/	/	/	/	/
15. อ่านในใจในบทเรียนแล้วตอบคำถามได้	/	/	/	/	/
16. อ่านออกเสียงเรื่องในบทเรียนได้	/	/	/	/	/
17. คัดตัวบรรจงเต็มบรรทัดได้	/	/	/	/	/
18. แต่งประโยคโดยใช้คำใหม่ได้	/	/	/	/	/
19. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องในบทเรียนได้	/	/	/	/	/

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าจุดประสงค์กลุ่มทักษะภาษาไทย 19 ข้อ กระจายไปตามหน่วย
การเรียนรู้การสอนทั้ง 5 หน่วย โดยมีจุดประสงค์ 8 ข้อ อยู่ในทุกหน่วย จุดประสงค์นอกเหนือจากนั้น
จัดเฉพาะแต่ละหน่วย หน่วยละ 2-3 จุดประสงค์

ตาราง 2 การบูรณาการเนื้อหาสาระกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในแผนการสอน 5 หน่วย

จุดประสงค์กลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	จัดให้เรียนในหน่วยที่				
	1	2	3	4	5
1. บอกความสัมพันธ์ของสมาชิกในบ้านได้	/				
2. เรียงลำดับญาติของคนไทยได้	/				
3. บอกความสำคัญของอวัยวะ ตา ขา ปาก ได้	/				
4. บอกวิธีปฏิบัติตนในการรักษาความสะอาด ตา ขา ปาก ได้	/				
5. บอกผลดี ผลเสียของการรักษาและไม่รักษา ตา ขา ปาก ได้	/				
6. บอกชื่อสัตว์บก สัตว์น้ำได้		/			
7. บอกชื่อสัตว์ที่รู้จักได้ไม่น้อยกว่า 3 ชื่อ		/			
8. บอกความแตกต่างของสัตว์บก สัตว์น้ำได้		/			
9. บอกความสำคัญของ หู และจมูกได้		/			
10. บอกวิธีป้องกันอันตรายที่เกิดต่ออวัยวะหูและจมูกได้		/			
11. บอกวิธีปฏิบัติตนในการรักษาความสะอาด หู และจมูกได้		/			
12. บอกข้อดีและข้อเสียในการรักษาและไม่รักษา ความสะอาด หู จมูกได้		/			
13. บอกธรรมชาติทั่วไปของสัตว์ได้			/		
14. อธิบายการขยายพันธุ์ของสัตว์ได้			/		
15. บอกวิธีการดูแลรักษาสัตว์เลี้ยงได้			/		
16. บอกชื่อสัตว์เลี้ยงไว้เป็นอาหารและใช้งาน			/		
17. สรุปว่าสัตว์แต่ละชนิดมีประโยชน์ต่างกัน			/		
18. บอกชื่อสัตว์เลี้ยงไว้ดูเล่นและให้ความสุขเพลิดเพลินได้			/		
19. บอกชื่ออาหารของสัตว์ได้				/	
20. แสดงท่าทางร้องเรียนแบบของสัตว์ได้				/	
21. บอกความสัมพันธ์ของคน พี่ช สัตว์ ได้				/	
22. บอกความสัมพันธ์ของคนและสัตว์ได้				/	
23. อธิบายลักษณะการเคลื่อนที่ของสัตว์ได้				/	
24. บอกวิธีดูแลป้องกันอันตรายจากสัตว์เลี้ยงได้					/
25. บอกผลกระทบที่สัตว์ถูกทำร้ายได้					/
26. บอกที่อยู่อาศัยและธรรมชาติของสัตว์ได้					/
27. บอกได้ว่า พี่ชเป็นทั้งอาหารและที่อยู่ของสัตว์ได้					/
28. บอกแนวทางปฏิบัติในการบำรุงรักษาพันธุ์สัตว์ได้					/

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า จุดประสงค์กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จำนวน 28 ข้อ ที่กระจายไปตามหน่วยการเรียนการสอนทั้ง 5 หน่วยนั้น มีจำนวนหน่วยละ 5 ข้อ ในหน่วยที่ 1,4 และ 5 ; มีจำนวน 6 ข้อ ในหน่วยที่ 3 และ จำนวน 7 ข้อ ในหน่วยที่ 2

ตาราง 3 การบูรณาการเนื้อหาสาระกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ในแผนการสอน 5 หน่วย

จุดประสงค์กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	จัดให้เรียนในหน่วยที่				
	1	2	3	4	5
1. ร้องเพลงตามเนื้อเพลงที่กำหนดให้ได้	/				
2. วาดภาพโดยใช้เส้นตรงเส้นโค้งตัดกันอย่างเสรีได้	/				
3. เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะเพลงได้	/				
4. เคลื่อนไหวตามเสียงและเลียนแบบเป็นจังหวะตามเสียงรถไฟได้	/				
5. ทำท่าทางประกอบเพลงสรรหาได้	/				
6. แสดงบทบาทสมมติจากเรื่องราวที่เรียนได้		/			
7. ร้องเพลงสรรหาและใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำจังหวะได้		/			
8. เล่นเกมได้ตามกติกา		/			
9. แสดงท่าทางเลียนแบบธรรมชาติได้		/			
10. จัดนิทรรศการรูปภาพตามป้ายนิเทศที่ครูจัดเตรียมให้ได้		/			
11. บินจากการเลียนแบบของจริงได้			/		
12. วาดภาพระบายสีรูปสัตว์ได้			/		
13. อธิบายถึงประโยชน์ของการมีความเมตตา กรุณาได้			/		
14. เห็นประโยชน์ของการปฏิบัติตามหลักธรรมในชีวิตประจำวันได้			/		
15. วาดภาพจากประโยคที่นักเรียนแต่งได้			/		
16. อธิบายผลงานของตนเองและจัดนิทรรศการได้				/	
17. ทำท่าทาง ๆ ประกอบเพลงมาตุลีลูกหมาได้				/	
18. เล่านิทานได้				/	
19. ร้องเพลงเป็นทำนองและจังหวะและบอกความหมายของเนื้อเพลงได้				/	
20. บอกความแตกต่างระหว่างรูปภาพสัตว์ได้				/	
21. แสดงท่าทางร้องเลียนแบบสัตว์ได้					/
22. เลียนแบบการเคลื่อนไหวธรรมชาติของสัตว์ได้					/
23. แสดงบทบาทสมมติได้					/
24. ร้องเพลงแมวจำและแสดงท่าทางประกอบได้					/
25. บอกวิธีปฏิบัติตนในการไม่ทำร้ายไม่เบียดเบียนสัตว์ได้					/

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าจุดประสงค์กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย จำนวน 25 ข้อ จัดไว้ในหน่วยการเรียนการสอน 5 หน่วย ๆ ละ 5 ข้อ เท่า ๆ กัน

ตาราง 4 การบูรณาการเนื้อหาสาระ กลุ่มงานพื้นฐานอาชีพ ในแผนการสอน 5 หน่วย

จุดประสงค์กลุ่มวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ	จัดให้เรียนในหน่วยที่				
	1	2	3	4	5
1. ประดิษฐ์รถไฟเป็นของเล่นได้	/				
2. ปะ ตัด ตัด ต่อ เป็นรูปสัตว์โดยใช้เศษวัสดุได้		/			
3. บอกประโยชน์และโทษของสุนัขได้			/		
4. ประดิษฐ์หน้ากากรูปสัตว์ได้			/		
5. บอกสาเหตุและอาการของโรคพิษสุนัขบ้าได้			/		
6. บอกธรรมชาติของแมวได้				/	
7. บอกวิธีการให้อาหารแก่แมวได้				/	
8. ประดิษฐ์ตุ๊กตาสัตว์โดยใช้วัสดุธรรมชาติได้					/

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า จุดประสงค์กลุ่มวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ จำนวน 8 ข้อ ได้จัดกระจายไปตามหน่วยการเรียนการสอนทั้ง 5 หน่วย โดยมีจำนวนจุดประสงค์ 1 ข้อ ในหน่วยที่ 1 และ 2 จุดประสงค์ จำนวน 2 ข้อ ในหน่วยที่ 3 และ 4 และ จำนวน 3 ข้อ ในหน่วยที่ 5

วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมหลักที่นักเรียนได้กระทำในทุกหน่วยมีดังนี้

1. ฟังเรื่องจากบทเรียนแล้วตอบคำถาม
2. อ่านสระและพยัญชนะจากบัตรสระและพยัญชนะเป็นกลุ่มและทีละคน
3. อ่านสะกดคำและแจกลูกประสมคำ โดยปากเปล่าหรือครูแจกบัตรพยัญชนะให้

นักเรียนนำมาประสมกัน แล้วอ่านให้เพื่อนฟัง

4. อ่านคำใหม่จากบัตรคำ โดยใช้ของจริง กิริยา ภาพและคำอธิบายเพื่อให้รู้ความหมาย
5. อ่านในใจ จากบทเรียนและบทอ่านประกอบ โดยแบ่งอ่านเป็นกลุ่มใหญ่และรายบุคคล

สนทนา ชักถามและตอบคำถาม

6. อ่านออกเสียงตามครู หรือตามเพื่อนที่อ่านได้โดยแบ่งอ่านเป็นกลุ่มใหญ่และเป็น

รายบุคคล

7. คัดตัวบรรจงเต็มบรรทัด

8. แต่งประโยค

9. เล่าเรื่องจากประสบการณ์
10. เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
11. แสดงบทบาทสมมติ
12. อภิปรายซักถามแสดงความคิดเห็น
13. จัดนิทรรศการผลงาน

สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก เพราะเป็นตัวกลางที่จะช่วยสื่อความหมายระหว่างครูกับนักเรียนให้เข้าใจตรงกัน สื่อการสอนนี้จะนำความมีประสิทธิภาพความสำเร็จมาสู่การเรียนการสอนและจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ สื่อที่ได้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกหน่วยมีดังนี้

1. หนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
2. บทเรียนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าแต่งขึ้น
3. บัตรคำ
4. บัตรพยัญชนะ
5. บัตรสระ
6. แผนภูมิเพลง
7. แถบประโยค
8. รูปภาพ
9. กระเป่าผนัง
10. นิทาน เกม
11. เครื่องบันทึกเสียง
12. อุปกรณ์การวาดรูป
13. อุปกรณ์การประดิษฐ์
14. ป้ายนิเทศ

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนและเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงาน

ตามแนวทางของหลักสูตร สำหรับการวัดและประเมินผลที่ได้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกหน่วยมีดังนี้

1. โดยการสังเกต

- 1.1 การใช้ภาษาเล่าประสบการณ์และสนทนา
- 1.2 ความมั่นใจและกล้าที่จะพูด
- 1.3 การตอบคำถาม
- 1.4 การอ่านสะกดคำและแจกลูก
- 1.5 การเขียนและการใช้คำในบทเรียน
- 1.6 การแต่งประโยค
- 1.7 การร้องเพลงและการเล่นเกม
- 1.8 ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

2. ตรวจผลงาน

- 2.1 แบบฝึกหัด
- 2.2 การคัดลายมือ
- 2.3 การวาดภาพระบายสี
- 2.4 การปั้น
- 2.5 การประดิษฐ์
- 2.6 การจัดนิทรรศการ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แผนการสอนแบบบูรณาการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตาราง 5 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ภาษาไทยเป็นแกนก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละกลุ่มประสบการณ์

กลุ่มวิชา	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย		คะแนนเฉลี่ยร้อยละ		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
			ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
ภาษาไทย	26	40	21.65	27.62	54.12	69.05	4.35	4.63
ส.ป.ช.	26	30	11.73	17.50	39.10	58.33	2.54	3.97
ส.ล.น.	26	20	9.27	13.12	46.35	65.60	1.77	1.39
ก.พ.อ.	26	20	10.26	12.62	51.30	63.10	1.61	1.30
รวม	26	110	52.92	70.85	48.11	64.41	9.10	9.78

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของนักเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 60 แต่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนผ่านเกณฑ์ดังกล่าว ทุกกลุ่มประสบการณ์ ยกเว้นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้เล็กน้อย (ร้อยละ 58.33)

เมื่อพิจารณาจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60 ของข้อสอบหลังเรียนในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ผลปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงการผ่านและไม่ผ่านเกณฑ์ของนักเรียนในการทดสอบหลังเรียน

เลขที่	กลุ่มทักษะภาษาไทย		กลุ่ม สปช.		กลุ่ม สสน.		กลุ่ม กพอ	
	คะแนนที่ สอบได้	เกณฑ์ 60%	คะแนนที่ สอบได้	เกณฑ์ 60%	คะแนนที่ สอบได้	เกณฑ์ 60%	คะแนนที่ สอบได้	เกณฑ์ 60%
1	33	ผ่าน	19	ผ่าน	15	ผ่าน	14	ผ่าน
2	30	ผ่าน	15	ไม่ผ่าน	12	ผ่าน	12	ผ่าน
3	31	ผ่าน	19	ผ่าน	14	ผ่าน	12	ผ่าน
4	16	ไม่ผ่าน	8	ไม่ผ่าน	11	ไม่ผ่าน	11	ไม่ผ่าน
5	28	ผ่าน	12	ไม่ผ่าน	13	ผ่าน	12	ผ่าน
6	27	ผ่าน	20	ผ่าน	14	ผ่าน	13	ผ่าน
7	25	ผ่าน	20	ผ่าน	14	ผ่าน	13	ผ่าน
8	24	ผ่าน	12	ไม่ผ่าน	11	ไม่ผ่าน	11	ไม่ผ่าน
9	26	ผ่าน	18	ผ่าน	14	ผ่าน	14	ผ่าน
10	25	ผ่าน	17	ไม่ผ่าน	13	ผ่าน	14	ผ่าน
11	22	ไม่ผ่าน	15	ไม่ผ่าน	10	ไม่ผ่าน	13	ผ่าน
12	26	ผ่าน	21	ผ่าน	14	ผ่าน	14	ผ่าน
13	20	ไม่ผ่าน	20	ผ่าน	11	ไม่ผ่าน	11	ไม่ผ่าน
14	26	ผ่าน	15	ไม่ผ่าน	12	ผ่าน	13	ผ่าน
15	31	ผ่าน	19	ผ่าน	12	ผ่าน	14	ผ่าน
16	35	ผ่าน	24	ผ่าน	15	ผ่าน	15	ผ่าน
17	29	ผ่าน	19	ผ่าน	14	ผ่าน	11	ไม่ผ่าน
18	29	ผ่าน	20	ผ่าน	14	ผ่าน	12	ผ่าน
19	36	ผ่าน	23	ผ่าน	13	ผ่าน	14	ผ่าน
20	28	ผ่าน	13	ไม่ผ่าน	14	ผ่าน	12	ผ่าน
21	37	ผ่าน	24	ผ่าน	16	ผ่าน	15	ผ่าน
22	29	ผ่าน	20	ผ่าน	14	ผ่าน	12	ผ่าน
23	27	ผ่าน	18	ผ่าน	13	ผ่าน	12	ผ่าน
24	29	ผ่าน	19	ผ่าน	12	ผ่าน	12	ผ่าน
25	24	ผ่าน	13	ไม่ผ่าน	13	ผ่าน	10	ไม่ผ่าน
26	25	ผ่าน	12	ไม่ผ่าน	13	ผ่าน	12	ผ่าน
	ค่าเฉลี่ย = 27.62 เกณฑ์ 60% = 24 นักเรียนผ่านเกณฑ์ = 23 คน คิดเป็น ร้อยละ 88.46		ค่าเฉลี่ย = 17.50 เกณฑ์ 60% = 18 นักเรียนผ่านเกณฑ์ = 16 คน คิดเป็น ร้อยละ 61.54		ค่าเฉลี่ย = 13.12 เกณฑ์ 60% = 12 นักเรียนผ่านเกณฑ์ = 22 คน คิดเป็น ร้อยละ 84.61		ค่าเฉลี่ย = 12.62 เกณฑ์ 60% = 12 นักเรียนผ่านเกณฑ์ = 21 คน คิดเป็น ร้อยละ 80.77	

จากตาราง 6 จะเห็นได้ว่านักเรียนกว่าร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ของการทดสอบผลสัมฤทธิ์ในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ เรียงลำดับตามค่าร้อยละ คือ กลุ่มทักษะภาษาไทย (ร้อยละ 88.46) กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (ร้อยละ 84.61) กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ (ร้อยละ 80.77) และกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (ร้อยละ 61.54) ทั้งนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ จำนวนนักเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ผ่านเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 60 ดังกล่าว

จากผลการประเมินที่ได้จากการสังเกตและตรวจผลงาน พบว่า ในระยะแรกนักเรียนยังไม่มี ความมั่นใจในการใช้ภาษา และไม่กล้าที่จะพูด เมื่อได้เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการแล้ว นักเรียนสามารถใช้ภาษาโดยการเล่าประสบการณ์ และสนทนากับครูและเพื่อนในชั้นเรียนมากขึ้น กว่าเดิม ทั้งนี้เนื่องจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเป็นไปอย่างใกล้ชิด ครูสามารถดูแล นักเรียนได้อย่างทั่วถึง ในขณะที่กำลังเรียน เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจตรงส่วนไหนก็สามารถซักถามหรือ ขอคำแนะนำได้จากครูที่อยู่ใกล้เคียงได้ทันที ทำให้นักเรียนมีความพอใจในวิธีเรียนแบบนี้ และเกิด ความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น โดยเฉพาะช่วงที่เป็นงานปฏิบัติ ซึ่งนักเรียนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับ ทันทีในระหว่างปฏิบัติงาน จึงเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนตั้งใจปฏิบัติงานให้ผลงานออกมาดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการเขียน และการใช้คำในบทเรียน การแต่งประโยค โดยเฉพาะการร้องเพลงและ การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ในด้านการตรวจผลงานนั้น พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการ คัดลายมือ การทำแบบฝึกหัดอยู่ในระดับดี เนื่องจากการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ วิชาภาษาไทยเป็นแกนนี้ ได้ลำดับเนื้อหาให้ผู้เรียนตามลำดับความยากง่ายและสัมพันธ์สอดคล้อง กับสภาพแวดล้อมของนักเรียน ลักษณะการเรียนของนักเรียนจะเป็นการเรียนรู้อยู่โดยการปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนสามารถในการวาดภาพระบายสี การปั้น และการประดิษฐ์ เป็นอย่างดี เมื่อครูนำ มาจัดนิทรรศการนักเรียนก็เกิดความภาคภูมิใจ

3. ปัญหาในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

จากการนำแผนการสอนแบบบูรณาการไปใช้และดำเนินงานต่าง ๆ โดยภาพรวมปรากฏผล การดำเนินงานเป็นที่พอใจในส่วนใหญ่ แต่ยังมีปัญหาบางประเด็นที่เป็นจุดอ่อนหรืออุปสรรคต่อ การดำเนินการสอนแบบบูรณาการ ซึ่งได้จากการสังเกตและบันทึกที่ระหว่างและหลังการเรียน การสอน แต่ละหน่วย โดยสามารถแยกปัญหาออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอน พบว่า การที่จะพัฒนาแผนการสอนแบบบูรณาการโดย ใช้ภาษาไทยเป็นแกนนั้น มีปัญหาคือ การวางแผนการสอนของครู ซึ่งใช้เวลามาก เนื่องจาก วิธีการที่

จะจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้เกิดความสัมพันธ์ผสมผสานกันเป็นหน่วยการเรียนรู้ ครูจะต้องศึกษาหลักสูตร แผนการสอน และคู่มือครูของแต่ละกลุ่มวิชาให้ละเอียดและรอบคอบ ทั้งจะต้องพิจารณาความสัมพันธ์ การผสมผสาน ทำให้เนื้อหานั้นให้ง่ายและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียนในสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย ตลอดจนระยะเวลาที่ใช้สอนให้สัมพันธ์กันเป็นอันดี ต้องกำหนดแผนภูมิแสดงหน่วยบูรณาการว่า วิชา เรื่องอะไร (ภาษาไทย) กลุ่มประสบการณ์ชีวิตเรื่องอะไร กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยและกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพมีกิจกรรมหรือเรื่องใด ๆ บ้าง ต้องเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับทักษะใด ที่นำมาผสมผสานให้ครบถ้วนทุกกลุ่มประสบการณ์ ตัวอย่างเช่น การวางแผนการสอนในหน่วยที่ 1 เรื่อง ตามาหาอา ต้องกำหนดเนื้อหาวิชาภาษาไทย คือ บทเรียนตามาหาอา บทเรียนอ่านประกอบ รถไฟ การอ่านสระอาและพยัญชนะ ต ถ ม ร การอ่านสะกดคำและลูกคำที่ประสมด้วยสระอา มารยาทในการฟังและการพูด การอ่านในใจ การอ่านออกเสียง ซึ่งจะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตได้แก่ เนื้อหาเรื่อง สมาชิกในบ้าน การลำดับเครือญาติ วิธีปฏิบัติตนในการรักษาความสะอาดของปากและฟัน ความสำคัญของอวัยวะ ตา ขา ปาก ฯลฯ ในส่วนของวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัยนั้น กำหนดเนื้อหาไว้ คือ การวาดภาพรูปครอบครัว การวาดภาพอวัยวะที่สำคัญของร่างกาย การใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำจังหวะ วิชากลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ กำหนดเนื้อหาไว้ คือ การประดิษฐ์รถไฟจากกล่องไม้ขีดไฟ ซึ่งกว่าจะวางแผนการสอนให้สัมพันธ์กันได้เช่นนี้ต้องใช้เวลาในการวางแผนการสอนเป็นเวลานาน

2 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน พบว่า ในระยะแรกพฤติกรรมการเรียนของเด็กไม่ค่อยราบรื่น ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการสอนแบบบูรณาการ เพราะมีกิจกรรมที่หลากหลายที่ให้นักเรียนปฏิบัติ มีทั้งกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติด้วยตนเองและกิจกรรมที่ต้องทำเป็นกลุ่ม นักเรียนต้องตั้งใจเรียนและมีความรับผิดชอบ จึงจะทำให้การเรียนได้ผลดี และนักเรียนบางคนคุ้นเคยกับการเรียนการสอนที่ครูเป็นผู้ให้ความรู้ โดยการบอกมาตลอด ปัญหาที่พบอีกประการหนึ่งคือนักเรียนยังไม่มี的信心มั่นในตนเองเกี่ยวกับภาษา เพราะเด็กมักใช้ภาษาถิ่นมากกว่าภาษาไทย เมื่อมีการสนทนากับครู เด็กจะไม่เข้าใจความหมายของคำ ทำให้เกิดความสับสนวุ่นวาย ครูผู้สอนต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการฝึกให้เด็กใช้ภาษา ประการสุดท้ายคือ ปัญหาเกี่ยวกับเวลาที่กำหนด เพราะฉะนั้นนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ตามเวลาที่กำหนดให้ ซึ่งจะเป็นปัญหามากในช่วงของงานประดิษฐ์ ทั้งนี้เนื่องจากมีตัวแปรหลายประการ ได้แก่ ความรับผิดชอบ เวลาที่ใช้ในการประดิษฐ์จึงเพิ่มขึ้นประมาณ 2 เท่าตัว แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีนักเรียนส่วนหนึ่งที่ทำงานเสร็จเร็วและต้องเสียเวลาไปในการรอคอยเพื่อนที่ช้ากว่า ดังนั้นจึงควรมีการจัดเตรียมกิจกรรมพิเศษไว้ให้นักเรียนส่วนนี้ด้วย

3. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ พบว่า ในส่วนของเนื้อหาอ่านประกอบ ซึ่งนำมาจากหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานทางภาษา ในบางหน่วยยังไม่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ในสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น เช่น หน่วยที่ 1 เรื่อง รถไฟ ที่ได้นำมาเป็นบทเรียนอ่านประกอบของหน่วยการเรียนรู้นี้ ผลปรากฏว่า นักเรียนไม่เข้าใจความหมายของคำว่า รถไฟ ครูจึงจำเป็นต้องยกตัวอย่าง อธิบายความหมาย แม้จะนำรูปภาพให้นักเรียนดู ทำให้ใช้เวลาเรียนมากยิ่งขึ้น ผลของการนำสิ่งที่ห่างไกลตัวนักเรียนมาให้เรียนรู้ก่อนที่นักเรียนจะเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวนั้นทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูนำมาสอนกลายเป็นเรื่องยากขึ้นมาทันที

4. ปัญหาเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน พบว่า ครูต้องใช้เวลาในการเตรียมสื่อมาก เนื่องจากต้องจัดเตรียมสื่ออย่างหลากหลาย ที่สอดคล้องกับเนื้อหา และกิจกรรมในแต่ละกลุ่ม ประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังต้องจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียน และแหล่งเรียนรู้ภายนอกชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น ในหน่วยที่ 3 มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวิชาสร้างเสริมประสิทธิภาพชีวิต เรื่อง สัตว์เลี้ยง ครูได้จัดกิจกรรมโดยการพานักเรียนไปเรียนรู้เรื่อง "สัตว์เลี้ยง" ในชุมชน ครูต้องวางแผนเกี่ยวกับข้อมูล แหล่งเรียนรู้ คือ บ้านของผู้ปกครองนักเรียนที่มีสัตว์เลี้ยง ต้องเตรียมสื่อสำหรับนักเรียน เช่น กระดาษ สีสำหรับวาดภาพสัตว์เลี้ยง, เกม และเพลงเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง ซึ่งต้องใช้เวลาในการเตรียมมาก